

Europeiska unionens officiella tidning

L 265

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

9 oktober 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 940/2009 av den 8 oktober 2009 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 941/2009 av den 8 oktober 2009 om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EG) nr 877/2009 för regleringsåret 2009/10	3
Kommissionens förordning (EG) nr 942/2009 av den 8 oktober 2009 om fastställande av det högsta exportbidraget för smör inom ramen för den stående anbudsinfordran som fastställs i förordning (EG) nr 619/2008	5
Kommissionens förordning (EG) nr 943/2009 av den 8 oktober 2009 om fastställande av det högsta exportbidraget för skummjörkspulver inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 619/2008	7
Kommissionens förordning (EG) nr 944/2009 av den 8 oktober 2009 om fastställande av det högsta uppköpspriset för skummjörkspulver för den 3:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för det anbuds-förfarande som inleds genom förordning (EG) nr 733/2009	8

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter 9

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2009/741/EG:

- ★ Rådets beslut av den 8 november 2005 om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjan om vissa luftfartsaspekter 24

Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjans regering om vissa luftfartsaspekter 25

2009/742/EG:

- ★ Beslut nr 1/2009 av samarbetsrådet EU–Sydafrika av den 16 september 2009 om ändring av bilaga IV och bilaga VI till avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan, när det gäller vissa jordbruksprodukter 34

2009/743/EG:

- ★ Rådets beslut av den 24 september 2009 om utnämning av en italiensk suppleant i Regionkommittén 38

2009/744/EG:

- ★ Rådets beslut av den 24 september 2009 om utnämning av en irländsk ledamot i Regionkommittén 39

2009/745/EG:

- ★ Rådets beslut av den 24 september 2009 om utnämning av fyra tjeckiska ledamöter och sju tjeckiska suppleanter i Regionkommittén 40
-

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 940/2009

av den 8 oktober 2009

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 oktober 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MK	28,3
	TR	71,2
	ZZ	49,8
0707 00 05	TR	114,4
	ZZ	114,4
0709 90 70	TR	111,0
	ZZ	111,0
0805 50 10	AR	96,4
	CL	81,0
	TR	79,4
	ZA	101,1
	ZZ	89,5
0806 10 10	BR	188,8
	TR	108,5
	US	186,7
	ZZ	161,3
0808 10 80	BR	63,1
	CL	86,6
	NZ	79,1
	US	80,3
	ZA	72,6
	ZZ	76,3
0808 20 50	CN	41,0
	TR	102,8
	ZA	77,8
	ZZ	73,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 941/2009**av den 8 oktober 2009****om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EG) nr 877/2009 för regleringsåret 2009/10**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 951/2006 av 30 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 318/2006 för handel med tredjeländer i sockersektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 36.2 andra stycket andra meningen, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar för

regleringsåret 2009/10 har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 877/2009 ⁽³⁾. Priserna och tilläggen ändrades senast genom kommissionens förordning (EG) nr 935/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) De uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till medför att dessa belopp bör ändras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 951/2006,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och tilläggsbelopp för import av de produkter som avses i artikel 36 i förordning (EG) nr 951/2006, och som fastställs i förordning (EG) nr 877/2009 för regleringsåret 2009/10, ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 oktober 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 253, 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 264, 8.10.2009, s. 3.

BILAGA

De ändrade representativa priser och tilläggsbelopp för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 95 som gäller från och med den 9 oktober 2009

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg netto av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg netto av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	36,84	0,23
1701 11 90 ⁽¹⁾	36,84	3,85
1701 12 10 ⁽¹⁾	36,84	0,10
1701 12 90 ⁽¹⁾	36,84	3,56
1701 91 00 ⁽²⁾	40,52	5,31
1701 99 10 ⁽²⁾	40,52	2,18
1701 99 90 ⁽²⁾	40,52	2,18
1702 90 95 ⁽³⁾	0,41	0,27

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt III i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt II i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 942/2009**av den 8 oktober 2009****om fastställande av det högsta exportbidraget för smör inom ramen för den stående anbudsinfordran som fastställs i förordning (EG) nr 619/2008**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾, särskilt artikel 164.2, jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 619/2008 av den 27 juni 2008 om inledande av en stående anbudsinfordran för exportbidrag för vissa mjölkprodukter ⁽²⁾ fastställs bestämmelser för en stående anbudsinfordran.
- (2) Enligt artikel 6 i kommissionens förordning (EG) nr 1454/2007 av den 10 december 2007 om gemensamma bestämmelser för ett anbudsförfarande för fastställande

av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter ⁽³⁾ och en granskning av de anbud som inlämnats inom ramen för anbudsförfarandet är det lämpligt att fastställa ett högsta exportbidrag för den anbudspanning som löper ut den 6 oktober 2009.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den stående anbudsinfordran som inleddes genom förordning (EG) nr 619/2008 för den anbudspanning som löper ut den 6 oktober 2009 ska det högsta bidragsbeloppet för de produkter och de destinationer som avses i artikel 1 a och b och artikel 2 i den förordningen vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 oktober 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 168, 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ EUT L 325, 11.12.2007, s. 69.

BILAGA

(EUR/100 kg)

Produkt	Nomenklaturnummer för exportbidrag	Högsta exportbidragsbelopp för export till de destinationer som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 619/2008
Smör	ex 0405 10 19 9700	70,00
Smörolja	ex 0405 90 10 9000	84,50

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 943/2009**av den 8 oktober 2009****om fastställande av det högsta exportbidraget för skummjörkspulver inom ramen för den stående
anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 619/2008**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾, särskilt
artikel 164.2 jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 619/2008 av den
27 juni 2008 om inledande av en stående anbudsinfor-
dran för exportbidrag för vissa mjörkprodukter ⁽²⁾ före-
skrivs en stående anbudsinfordran.
- (2) I enlighet med artikel 6 i kommissionens förordning (EG)
nr 1454/2007 av den 10 december 2007 om gemen-
samma bestämmelser för ett anbudsförfarande för fast-

ställande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter ⁽³⁾
och efter en bedömning av de anbud som lämnats in
inom ramen för anbudsinfordran bör ett högsta export-
bidrag fastställas för den anbudssperiod som löper ut den
6 oktober 2009.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är för-
enliga med yttrandet från förvaltningskommittén för
den gemensamma organisationen av jordbruksmark-
naderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom ramen för den stående anbudsinfordran som inleds ge-
nom förordning (EG) nr 619/2008 ska det högsta exportbidra-
get för den produkt och de destinationer som avses i artikel 1 c
och artikel 2 i den förordningen vara 25,80 EUR/100 kg för
den anbudssperiod som löper ut den 6 oktober 2009.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 oktober 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 168, 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ EUT L 325, 11.12.2007, s. 69.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 944/2009**av den 8 oktober 2009****om fastställande av det högsta uppköpspriset för skummjörkspulver för den 3:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för det anbudsförfarande som inleds genom förordning (EG) nr 733/2009**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾, särskilt artikel 43 jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 733/2009 ⁽²⁾ inleds uppköp av skummjörkspulver genom anbudsförfarande för perioden som löper ut den 30 november 2009, i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 214/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande interventionsåtgärder på marknaden för skummjörkspulver ⁽³⁾.
- (2) Mot bakgrund av vilka anbud som har kommit in inom ramen för de enskilda anbudsinfordringarna bör det, i

enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 214/2001, fastställas ett högsta uppköpspris eller fattas beslut om att inte fullfölja anbudsförfarande.

- (3) Mot bakgrund av de anbud som tagits emot avseende den 3:e enskilda anbudsinfordran bör det fastställas ett högsta uppköpspris.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 3:e enskilda anbudsinfordran för uppköp av skummjörkspulver inom ramen för det anbudsförfarande som inleds genom förordning (EG) nr 733/2009, för vilken tidsfristen för inlämnande av anbud löpte ut den 6 oktober 2009, ska det högsta uppköpspriset vara 167,90 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 oktober 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 oktober 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 208, 12.8.2009, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 37, 7.2.2001, s. 100.

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2009/119/EG

av den 14 september 2009

om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

oljelagringsmekanismer, i synnerhet vad gäller oljetillgången i händelse av en kris.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100,

- (4) Denna målsättning förutsätter, bland annat, bättre konvergens mellan gemenskapssystemet och det Internationella Energiorganets (nedan kallat IEA) system.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,efter att ha hört europeiska datatillsynsmannen ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapens tillgång till råolja och petroleumprodukter är fortfarande av stor betydelse, speciellt för transportsektorn och den kemiska industrin.
- (2) Den ökande produktionskoncentrationen, de minskade oljetillgångarna och den ökade konsumtionen av petroleumprodukter i världen bidrar alla till att öka riskerna för försörjningsproblem.
- (3) Europeiska rådet har i sin handlingsplan (2007–2009), med titeln *En energipolitik för Europa*, understrukt nödvändigheten av att öka leveranssäkerheten, både i Europeiska unionen (EU) i sin helhet och i de enskilda medlemsstaterna, bland annat genom en översyn av unionens

- (5) Enligt rådets direktiv 2006/67/EG av den 24 juli 2006 om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter ⁽⁴⁾, beräknas lagren på grundval av den inhemska dagliga genomsnittsförbrukningen under föregående kalenderår. Lagringsskyldigheterna enligt avtalet om ett internationellt energiprogram av den 18 november 1974 (nedan kallat IEA-avtalet), beräknas däremot på grundval av nettoimporten av olja och petroleumprodukter. På grund av detta, samt på grund av andra metodologiska olikheter, är det nödvändigt att anpassa metoderna för beräkning av lagringsskyldighet, och metoderna för beräkning av gemenskapens beredskapslager så att de mer liknar de som används inom ramen för tillämpningen av IEA-avtalet, trots att IEA-beräkningsmetoderna kanske måste utvärderas mot bakgrund av de senaste decenniernas tekniska förbättringar, och att medlemsstater som inte tillhör IEA som är helt beroende av import kanske behöver en längre period för att anpassa sin lagringsskyldighet. Ändringar av metoderna och förfarandena för beräkning av lagernivåerna kan vara nödvändiga och till nytta för att ytterligare öka överensstämmelsen med IEA:s praxis, inbegripet t.ex. ändringar som för vissa medlemsstater kan leda till en sänkning av den minskning på 10 % som tillämpas vid beräkningen av lager, vilket skulle göra det möjligt att behandla naftalager på ett annat sätt, eller göra det möjligt att inkludera lager i tankfartyg på en medlemsstats territorialvatten.

- (6) Inhemsk oljeproduktion kan i sig bidra till leveranssäkerheten och skulle därför kunna rättfärdiga att oljeproducerande medlemsstater håller mindre lager än övriga medlemsstater. En sådan avvikelse bör emellertid inte leda till lagringsskyldigheter som på ett betydande sätt skiljer sig från dem som gäller enligt direktiv 2006/67/EG. Härav följer att vissa medlemsstaters lagringsskyldighet bör fastställas på grundval av den inhemska oljekonsumtionen, och inte importen.

⁽¹⁾ Yttrande av den 22 april 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 13 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT C 128, 6.6.2009, s. 42.

⁽⁴⁾ EUT L 217, 8.8.2006, s. 8.

- (7) Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 8 och 9 mars 2007 visar att det blir viktigare och allt mer brådskande att gemenskapen inför en integrerad energipolitik, som kombinerar de åtgärder som tillämpas på europeisk nivå med dem som tillämpas i medlemsstaterna. Det är därför väsentligt att säkerställa större konvergens mellan de olika medlemsstaternas standarder för lagringsmekanismer.
- (8) Oljelagrens tillgänglighet och säker energiförsörjning är väsentliga inslag för den allmänna säkerheten så väl i medlemsstaterna som i gemenskapen. Förekomsten av centrala lagringsenheter (CSE) inom gemenskapen skulle göra det möjligt att närma sig dessa mål. För att de berörda medlemsstaterna på bästa sätt ska kunna använda den nationella lagstiftningen för att definiera reglerna för sina centrala lagringsenheter (CSE) och samtidigt minska den ekonomiska bördan som denna lagringsverksamhet utgör för slutkonsumenterna räcker det, med tanke på att oljelager kan hållas var som helst inom gemenskapen av vilken CSE som helst som inrättas för detta ändamål, att förbjuda att lagren drivs i vinstsyfte.
- (9) Med tanke på målen i gemenskapens lagstiftning om oljelager, eventuella farhågor om säkerheten som vissa medlemsstater kan komma att uttrycka och önskan om bättre disciplin och insyn i solidaritetsmekanismer mellan medlemsstaterna, är det nödvändigt att i möjligaste mån inrikta centralenheternas (CSE) verksamhet på deras nationella territorier.
- (10) Oljelagren bör kunna upprättas var som helst inom gemenskapen, förutsatt att vederbörlig hänsyn tas till deras fysiska tillgänglighet. Ekonomiska aktörer med lagringskyldighet bör därför kunna fullgöra skyldigheten genom att delegera den till andra ekonomiska aktörer, eller någon av de centrala lagringsenheterna. Förutsatt att dessa skyldigheter kan delegeras till fritt valda lagringsenheter inom gemenskapen mot en ersättning som begränsas till kostnaderna för de tjänster som erbjuds, kommer vidare risken för diskriminering på nationell nivå att minska. En ekonomisk aktörs rätt att delegera bör inte innebära en skyldighet för någon aktör att godta delegeringen, om inte något annat krävs i det här direktivet. När medlemsstater beslutar att begränsa aktörernas rätt att delegera bör de sörja för att operatörerna garanteras rätten att delegera en viss lägsta procentandel av sin skyldighet. Dessa medlemsstater bör därför försäkra sig om att deras centrala lagringsenhet kommer att godta delegering av lagringsskyldigheten avseende den mängd som behövs för att garantera denna lägsta procentandel av de ekonomiska aktörernas rätt att delegera.
- (11) Medlemsstaterna bör säkerställa fullständig tillgänglighet till alla lager som hålls enligt gemenskapslagstiftningen.
- För att sådan tillgänglighet ska kunna garanteras, bör äganderätten till dessa lager inte inskränkas eller begränsas på ett sätt som skulle kunna hindra användningen av dem vid ett avbrott i oljeleveranserna. Petroleumprodukter som tillhör företag vars tillgångar löper avsevärd risk att bli föremål för verkställighetsförfaranden bör inte beaktas. För en aktör som ålagts en lagringsskyldighet kan inledandet av ett konkursförfarande eller ett avvecklingsförfarande anses tyda på att en sådan risk föreligger.
- (12) För att ge medlemsstaterna möjlighet att snabbt reagera på särskilt brådskande fall eller lokala kriser kan det vara lämpligt att ge dem möjlighet att använda en del av sina lager vid sådana situationer. Sådana brådskande fall eller lokala kriser skulle inte omfatta situationer som orsakas av prisutvecklingen på råolja eller petroleumprodukter, men skulle kunna inbegripa avbrott i leveranserna av naturgas, vilket kräver en övergång till annat bränsle, dvs. användning av råolja eller petroleumprodukter som bränsle för energiproduktion.
- (13) Med tanke på vad som krävs för att etablera en politik för nödsituationer, åstadkomma konvergens i fråga om standarderna för de nationella lagringsmekanismer och sörja för en bättre översyn av lagernivåerna, särskilt i krissituationer, bör medlemsstaterna och gemenskapen ha möjligheter till förstärkt kontroll av dessa lager. Lager som hålls enligt bilaterala avtal eller avtalsenlig rätt att köpa vissa lagervolymer (*tickets*) som uppfyller samtliga skyldigheter i detta direktiv bör utgöra användbara instrument som överensstämmer med detta mål om bättre konvergens.
- (14) Det faktum att en betydande del av dessa lager tillhör medlemsstaterna eller de centralenheter som upprättats av de olika nationella myndigheterna bör göra det möjligt att öka kontrollen och insynen, åtminstone vad gäller denna del av lagren.
- (15) För att kunna bidra till försörjningstryggheten i gemenskapen bör de så kallade särskilda lagren, som köpts av medlemsstaterna eller centralenheterna, och som inrättats enligt beslut som fattats av medlemsstaterna, motsvara de verkliga behoven i en krissituation. De bör dessutom få en särskild rättslig status som säkerställer fullständig tillgång till dem i en krissituation. Berörda medlemsstater bör därför vidta lämpliga åtgärder för att dessa lager ovillkorligen skyddas mot alla verkställighetsåtgärder.
- (16) De volymer som centralenheterna eller medlemsstaterna är skyldiga att hålla bör för närvarande fastställas till den nivå som varje berörd medlemsstat självständigt och frivilligt beslutar.

- (17) Eftersom kontrollen och insynen behöver förbättras, bör beredskapslager som inte utgör särskilda lager omfattas av ökade övervakningskrav och medlemsstaterna bör, i vissa fall, åläggas en skyldighet att informera om sina bestämmelser om beredskapslagrens tillgänglighet och om alla förändringar av ordningar för att vidmakthålla dem.
- (18) Variationer i de särskilda lagrens volym på grund av enskilda insatser för att ersätta lager bör tillåtas för att möjliggöra nödvändiga insatser, t.ex. sådana som krävs för att säkerställa lager av god kvalitet, garantera överensstämmelse med ändrade produktspecifikationer eller inleda nya anbudsförfaranden om lagring.
- (19) Om beredskapslager och särskilda lager blandas med andra lager som hålls av ekonomiska aktörer, bör transparensen vad gäller nivåerna på beredskapslagren understrykas.
- (20) Periodiciteten för lagerinventeringar, liksom tidsfristerna för när de ska läggas fram för kommissionen enligt direktiv 2006/67/EG, är inte förenlig med olika system för oljelagring som upprättats i andra delar av världen. I en resolution om de makroekonomiska följderna av höjningar av priset på energi, gav Europaparlamentet sitt stöd till tätare rapportering.
- (21) För att förhindra dubblerad rapportering av information om de olika kategorier av produkter som medlemsstaterna är skyldiga att lämna, bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik⁽¹⁾ tjäna som referens för de olika kategorier av petroleumprodukter som avses i detta direktiv.
- (22) För att öka leveranssäkerheten, ge bättre marknadsinformation, lugna konsumenterna angående nivån på oljelagren och optimera det sätt på vilket information sprids, bör åtgärder vidtas för eventuella senare ändringar och klargöranden av reglerna för hur statistiska sammanställningar ska göras och läggas fram.
- (23) Därför bör också upprättande och vidarebefordran av statistiska sammanställningar utvidgas till andra lager än beredskapslagren och de särskilda lagren, och föreskriva insamling av dessa sammanställningar varje månad.
- (24) Eftersom avvikelser och misstag kan förekomma i de sammanställningar som föreläggs kommissionen, bör kommissionens anställda eller bemyndigade ombud ha möjlighet att se över medlemsstaternas krisberedskap och lagerhållning. Medlemsstaternas nationella system bör anlitas för att garantera att sådana översyner kan genomföras på ändamålsenligt sätt i enlighet med nationella förfaranden.
- (25) De mottagna eller insamlade uppgifterna bör genomgå en omfattande data- och statistikbehandling. Detta kräver att integrerade verktyg och förfaranden används. Kommissionen bör därför ha möjlighet att vidta alla lämpliga åtgärder för detta, särskilt att utveckla nya datasystem.
- (26) Skyddet av enskilda personer med avseende på medlemsstaternas behandling av personuppgifter styrs av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽²⁾, och skyddet av enskilda personer med avseende på kommissionens behandling av personuppgifter styrs av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽³⁾. I dessa rättsakter föreskrivs särskilt att behandling av personuppgifter ska motiveras av ett berättigat ändamål, och att personuppgifter som samlats in av misstag omedelbart ska raderas.
- (27) Biodrivmedel och vissa tillsatser blandas ofta in i petroleumprodukter. När de blandas med, eller är avsedda att blandas med, dessa produkter, bör de kunna beaktas både när det gäller beräkning av lagringsskyldigheten och nivån på innevarande lager.
- (28) De berörda medlemsstaterna bör tillåtas fullgöra sina skyldigheter om det fattas ett beslut om ibruktagande av lager enligt IEA-avtalet eller dess genomförandebestämmelser. Korrekt och punktlig verkställighet av IEA-beslut är en avgörande faktor för att kunna reagera effektivt vid försörjningssvårigheter. För att garantera detta bör medlemsstaterna använda en del av sina beredskapslager i enlighet med det berörda IEA-beslutet. Kommissionen bör nära samarbeta med IEA och bygga sina åtgärder på gemenskapsnivå på IEA-metoder. I synnerhet bör kommissionen kunna rekommendera alla medlemsstater att ta lager i bruk när så är lämpligt för att komplettera och underlätta genomförandet av IEA-beslutet med uppmaning till medlemmarna att ta lager i bruk. Det är lämpligt att medlemsstaterna svarar positivt på sådana rekommendationer från kommissionen för att främja stark solidaritet och sammanhållning i hela gemenskapen, mellan de medlemsstater som är medlemmar i IEA och de som inte är det, vid ett avbrott i leveranserna.

(1) EUT L 304, 14.11.2008, s. 1.

(2) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (29) Rådets direktiv 73/238/EEG av den 24 juli 1973 om åtgärder för att dämpa verkningarna av svårigheter vid försörjningen med råolja eller petroleumprodukter ⁽¹⁾ syftar i synnerhet till att kompensera för, eller åtminstone dämpa, de skadliga verkningarna av sådana problem, även tillfälliga, som innebär att leveranserna av råolja eller petroleumprodukter minskar avsevärt, bland annat sådana allvarliga störningar som en sådan minskning skulle kunna medföra för gemenskapens ekonomiska verksamhet. Detta direktiv bör omfatta sådana åtgärder.
- (30) Direktiv 73/238/EEG syftar även till att inrätta ett samrådsorgan för att underlätta samordningen av konkreta åtgärder som vidtagits eller föreslagits av medlemsstaterna på detta område. Ett sådant organ bör föreskrivas i detta direktiv. Varje medlemsstat måste även i fortsättningen utarbeta en plan som kan tillämpas om det uppstår problem med leveransen av råolja och petroleumprodukter. Varje medlemsstat bör även vidta förberedelser för organisatoriska åtgärder vid en krissituation.
- (31) Eftersom ett antal nya mekanismer införs genom detta direktiv bör direktivets genomförande och funktion ses över.
- (32) Detta direktiv ersätter eller omfattar alla aspekter som behandlas i rådets beslut 68/416/EEG av den 20 december 1968 om ingående och tillämpning av särskilda avtal mellan regeringar om medlemsstaternas skyldighet att vidmakthålla minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter ⁽²⁾. Det beslutet blir därmed överflödigt.
- (33) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att vidmakthålla en hög nivå av säkerhet när det gäller oljeförsörjningen i gemenskapen med hjälp av tillförlitliga och transparenta mekanismer som bygger på solidaritet mellan medlemsstaterna, samtidigt som reglerna för den inre marknaden och konkurrensen respekteras, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (34) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfarande som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.

- (35) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning uppmannas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (36) Direktiv 73/238/EEG och 2006/67/EG och beslut 68/416/EEG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer regler för att med hjälp av tillförlitliga och transparenta mekanismer som bygger på solidaritet mellan medlemsstaterna, säkerställa en hög nivå av säkerhet när det gäller oljeförsörjningen i gemenskapen, vidmakthålla minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter samt införa de förfaranden som är nödvändiga om det uppstår allvarliga brister.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *referensår*: kalenderår för de uppgifter om förbrukning eller nettoimport som ligger till grund för de beräkningar som använts för lagren som ska hållas eller de lager som hölls vid en viss tidpunkt,
- b) *tillsatser*: andra ämnen än kolväten som tillsätts eller blandas i en produkt för att ändra dess egenskaper,
- c) *biodrivmedel*: flytande bränsle eller bränsle i form av gas som används för transport och som framställts ur biomassa, varvid biomassa är den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och rester från jordbruket (inbegripet vegetabiliska och animaliska ämnen), skogsbruket och därtill hörande industrier, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriellt och kommunalt avfall,
- d) *inhemsk konsumtion*: totala mängder, beräknade enligt bilaga II, som levererats inom landet för energiändamål och icke-energiändamål; denna total omfattar leveranser till omvandlingssektorn och leveranser till industrin, transporter, hushåll och andra sektorer för slutkonsumtion; den inkluderar även energisektorns egna konsumtion (med undantag för bränsle som krävs för raffinering),

⁽¹⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 308, 23.12.1968, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- e) *gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager*: alla gällande beslut som fattas av styrelsen för Internationella energioorganet (Governing Board för IEA) i syfte att göra råolja eller petroleumprodukter tillgängliga för marknaden genom ibruktagande av dess medlemmars lager och/eller kompletterande åtgärder,
- f) *central lagringsenhet (CSE)*: organ eller tjänst som anförtrotts uppgiften att förvärva, vidmakthålla eller sälja oljelager, inbegripet beredskapslager och särskilda lager,
- g) *allvarligt försörjningsavbrott*: kraftig och plötslig minskning av leveranserna av råolja eller petroleumprodukter till gemenskapen eller till en medlemsstat, vare sig den medfört ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager eller ej,
- h) *internationell bunkring*: har den betydelse som anges bilaga A, avsnitt 2.1, i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008,
- i) *oljelager*: lager av de energiprodukter som förtecknas i bilaga C, avsnitt 3.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008,
- j) *beredskapslager*: oljelager som varje medlemsstat åläggs att vidmakthålla enligt artikel 3,
- k) *kommersiella lager*: oljelager som hålls av ekonomiska aktörer och som inte omfattas av kraven i detta direktiv,
- l) *särskilda lager*: oljelager som svarar mot villkoren i artikel 9,
- m) *fysisk tillgänglighet*: arrangemang för att lokalisera och transportera lager för att kunna garantera tillgång för eller effektiv leverans till slutanvändare och marknader inom tidsramar och på villkor som kan lindra de leveransproblem som kan ha uppstått.

Definitionerna i denna artikel kan preciseras och ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 3

Beredskapslager – beräkning av lagringsskyldigheter

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2012 anta de lagar och andra författningar som är lämpliga för att säkerställa att det för deras räkning inom gemenskapen ständigt vidmakthålls oljelager totalt motsvarande minst antingen 90 dagars genomsnittlig daglig nettoimport eller 61 dagars genomsnittlig daglig inhemsk förbrukning, beroende på vilken mängd som är störst.
2. Den genomsnittliga dagliga nettoimport som ska beaktas ska beräknas på grundval av råoljeekvivalenten av importen

under föregående kalenderår, fastställd i enlighet med den metod och de förfaranden som anges i bilaga I.

Den genomsnittliga dagliga inhemska konsumtion som beaktas ska beräknas på grundval av råoljeekvivalenten för den inhemska konsumtionen under föregående kalenderår, fastställd och beräknad i enlighet med den metod och de förfaranden som anges i bilaga II.

3. Utan hinder av punkt 2 ska den genomsnittliga dagliga nettoimport och den inhemska konsumtion som avses i den punkten i fråga om perioden den 1 januari–31 mars varje kalenderår, fastställas på grundval av de kvantiteter som importerats eller konsumerats under det näst sista kalenderåret som föregår det berörda kalenderåret.

4. Metoder och förfaranden för beräkningen av de lagrings-skyldigheter som avses i denna artikel kan ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 4

Beräkning av lagernivåer

1. Befintliga lagernivåer ska beräknas enligt de metoder som anges i bilaga III. För beräkningen av lagernivåerna för varje kategori som hålls enligt artikel 9 ska dessa metoder enbart gälla sådana produkter som tillhör den berörda kategorin.

2. Befintliga lagernivåer vid en viss tidpunkt ska beräknas enligt uppgifter från det referensår som fastställs enligt de regler som anges i artikel 3.

3. Alla oljelager får inkluderas på samma gång i såväl beräkningen av en medlemsstats beredskapslager som i beräkningen av dess särskilda lager, förutsatt att dessa oljelager uppfyller alla villkor som fastställs i detta direktiv avseende de båda typerna av lager.

4. Metoderna och förfarandena för beräkning av de lagernivåer som avses i punkterna 1 och 2 kan ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2. Särskilt kan det visa sig nödvändigt och fördelaktigt att ändra dessa metoder och förfaranden, även tillämpningen av avdraget i bilaga III, i syfte att säkerställa överensstämmelsen med IEA:s praxis.

Artikel 5

Lagrens tillgänglighet

1. Medlemsstaterna ska alltid ansvara för att beredskapslager och särskilda lager ständigt är tillgängliga och fysiskt åtkomliga i enlighet med detta direktiv. De ska upprätta system för identifiering, redovisning och kontroll av dessa lager, så att de när som helst kan kontrolleras. Detta krav gäller också för delar av beredskapslager och särskilda lager som är blandade med andra lager som hålls av ekonomiska aktörer.

Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga alla hinder och störningar som kan hindra tillgången till beredskapslagren och de särskilda lagren. Varje medlemsstat får fastställa begränsningar eller tilläggsvillkor för möjligheten att hålla sitt beredskapslager och särskilda lager utanför det nationella territoriet.

2. När det är befogat att använda krismekanismer enligt artikel 20, ska medlemsstaterna förbjuda, och avstå från att vidta, åtgärder som hindrar överföring, användning eller frigörande av beredskapslager eller särskilda lager som hålls inom deras territorium för en annan medlemsstats räkning.

Artikel 6

Register över beredskapslager – årsrapport

1. Varje medlemsstat ska föra ett kontinuerligt uppdaterat och detaljerat register över alla de beredskapslager den håller för egen räkning som inte utgör särskilda lager. Sådana register ska särskilt innehålla de uppgifter som krävs för att exakt lokalisera den oljedepå, det raffinaderi eller den lageranläggning där det ifrågavarande lagret befinner sig och den berörda mängden, lagrets ägare och dess art, med hänvisning till de kategorier som fastställs i bilaga C avsnitt 3.1 första stycket i förordning (EG) nr 1099/2008.

2. Senast den 25 februari varje år ska medlemsstaterna till kommissionen översända en sammanfattande kopia av registret över lager som avses i punkt 1, som åtminstone visar kvantitet och natur avseende de beredskapslager som är upptagna i registret den sista dagen föregående kalenderår.

3. På begäran av kommissionen ska medlemsstaterna desutom inom 15 dagar till kommissionen lämna in en fullständig kopia av registret. I denna kopia får känsliga uppgifter om lagrens lokalisering utelämnas. En sådan kopia kan begäras upp till 5 år efter det datum de begärda uppgifterna gäller, men den får inte avse uppgifter som rör någon period före den 1 januari 2013.

Artikel 7

Centrala lagringsenheter

1. Medlemsstaterna får upprätta centrala lagringsenheter (CSE).

Ingen medlemsstat får upprätta mer än en central lagringsenhet eller annat liknande organ. En medlemsstat får upprätta sin centrala lagringsenhet var som helst inom gemenskapen.

Om en medlemsstat upprättar en central lagringsenhet ska den vara ett organ eller en tjänst som inte är vinstdrivande och som verkar i det allmännas intresse och ska inte betraktas som ekonomisk aktör för de syften som avses i detta direktiv.

2. En central lagringsenhets huvudsakliga syfte är att förvärva, vidmakthålla och sälja oljelager i den mening som avses i detta direktiv eller i syfte att uppfylla internationella avtal om vidmakthållande av oljelager. Det är det enda organ eller den enda tjänst som kan få fullmakt att förvärva eller sälja särskilda lager.

3. Centrala lagringsenheter eller medlemsstater får under en angiven period delegera uppgifter som rör förvaltningen av beredskapslager och, med undantag för försäljning och förvärv, av särskilda lager, men endast till

a) en annan medlemsstat inom vars territorium sådana lager hålls eller den centrala lagringsenhet som den medlemsstaten har inrättat; sådana delegerade uppgifter får inte delegeras vidare till andra medlemsstater eller av dem inrättade centrala lagringsenheter. Den medlemsstat som inrättat den centrala lagringsenheten har, liksom varje medlemsstat inom vars territorium lager kommer att hållas, rätt att ställa som villkor att delegeringen ska få göras endast efter dess tillstånd,

b) ekonomiska aktörer; sådana delegerade uppgifter får inte vidaredelegeras. Om delegeringen, eller en ändring eller förlängning av denna, avser uppgifter som rör förvaltningen av beredskapslager och särskilda lager som hålls i en annan medlemsstat, måste ett förhandstillstånd beviljas av både den medlemsstat för vilken lagren hålls och av alla medlemsstater inom vilkas territorium lagren kommer att hållas.

4. Varje medlemsstat som har en central lagringsenhet ska ålägga denna att enligt artikel 8.1 och 8.2 offentliggöra

a) fortlöpande fullständiga uppgifter, per produktkategori, om de lagervolymer som den kan åta sig att vidmakthålla för ekonomiska aktörer eller, i tillämpliga fall, för intresserade centrala lagringsenheter,

b) åtminstone sju månader i förväg, de villkor lagringsenheten är beredd att erbjuda de ekonomiska aktörerna av tjänster som rör vidmakthållande av lager. De villkor på vilka dessa tjänster kan tillhandahållas. Villkor rörande planering, får även fastställas av behöriga nationella myndigheter eller efter ett anbudsförfarande som är avsett att fastställa vilket anbud som är bäst av de anbud som lämnats av aktörerna eller, i tillämpliga fall, intresserade centrala lagringsenheter.

Centrala lagringsenheter ska godta sådan delegering på objektiva, öppna och icke-diskriminerande villkor. Den betalning som aktörerna erlägger för den centrala lagringsenhetens tjänster får inte överstiga den totala kostnaden för de utförda tjänsterna och får inte utkrävas innan lagren har upprättats. Den centrala lagringsenheten får ställa som villkor för sitt godtagande av en delegering att aktören lämnar en garanti eller någon annan form av säkerhet.

Artikel 8

Ekonomiska aktörer

1. Varje medlemsstat ska se till att alla ekonomiska aktörer som den ålägger lagringsskyldighet för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3, får rätt att efter den ekonomiska aktörens val delegera åtminstone en del av dessa skyldigheter, men endast till

- a) den centrala lagringsenhet i den medlemsstat för vars räkning sådana lager hålls,
- b) en eller flera andra centrala lagringsenheter som i förväg har förklarat sig vara beredda att hålla sådana lager, förutsatt att tillstånd till sådan delegering har givits i förväg av såväl den medlemsstat för vilken lagren hålls som av alla medlemsstater inom vilkas territorier lagren kommer att hållas,
- c) andra ekonomiska aktörer som har överskottslager eller tillgänglig lagringskapacitet utanför den medlemsstats territorium för vilken lagren hålls i gemenskapen, förutsatt att tillstånd till sådan delegering har givits i förväg av såväl den medlemsstat för vilken lagren hålls som av alla medlemsstater inom vilkas territorier lagren kommer att hållas, och/eller
- d) andra ekonomiska aktörer som har överskottslager eller tillgänglig lagringskapacitet inom den medlemsstats territorium för vilken lagren hålls, förutsatt att sådan delegering har meddelats i förväg till medlemsstaten. Medlemsstaterna får fastställa begränsningar eller villkor för sådan delegering.

Skyldigheter som har delegerats enligt led c och d får inte delegeras vidare. Varje ändring eller förlängning av en delegering enligt leden b och c får verkan endast om alla medlemsstater i förväg har tillåtit delegeringen. Varje ändring eller förlängning av en delegering enligt led d ska behandlas som en ny delegering.

2. Varje medlemsstat får begränsa rätten att delegera till de ekonomiska aktörer de ålägger eller har ålagt lagringsskyldighet.

När sådana begränsningar inskränker den ekonomiska aktörens rätt att delegera sin skyldighet med avseende på en volym motsvarande mindre än 10 % av den lagringsskyldighet som aktören ålagts, ska medlemsstaten säkerställa att den har inrättat en central lagringsenhet som är skyldig att ta på sig delegeringen avseende den volym som behövs för att skydda en ekonomisk aktörs rätt att delegera minst 10 % av den lagringsskyldighet som aktören ålagts.

Denna minsta procentandel som avses i denna punkt ska ökas från 10 % till 30 % senast den 31 december 2017.

3. Trots bestämmelserna i punkterna 1 och 2 får en medlemsstat ålägga en ekonomisk aktör skyldigheten att delegera åtminstone en del av sin lagringsskyldighet till medlemsstatens centrala lagringsenhet.

4. Senast 200 dagar före inledandet av den period som skyldigheten avser ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att informera de ekonomiska aktörerna om de modaliteter som ska användas för att beräkna de lagringsskyldigheter de ålagts. De ekonomiska aktörernas rätt att delegera lagringsskyldigheter till de centrala lagringsenheterna ska utövas minst 170 dagar innan den period för vilken den lagringsskyldighet som ålagts dem börjar gälla.

När de ekonomiska aktörerna informeras mindre än 200 dagar före inledningen av perioden för lagringsskyldigheten, har de möjlighet att när som helst utöva sin rätt att delegera.

Artikel 9

Särskilda lager

1. Varje medlemsstat får åta sig att vidmakthålla oljelager på en miniminivå, beräknat i antal konsumtionsdagar, i enlighet med villkoren i denna artikel (nedan kallade *särskilda lager*).

De särskilda lagren ska ägas av medlemsstaten eller den centrala lagringsenhet som medlemsstaten inrättat och ska vidmakthållas på gemenskapens territorium.

2. De särskilda lagren kan endast bestå av en eller flera av följande produktkategorier, så som de definierats i bilaga B avsnitt 4 i förordning (EG) nr 1099/2008:

— Etan.

— LPG.

— Motorbensin.

— Flygbensin.

— Jetbränsle av bensintyp (jetbränsle av naftatyp eller JP4).

— Jetbränsle av fotogentyp.

— Annan fotogen.

— Gasolja/dieselbränsle (mellandestillat).

— Tjock eldningsolja (högsavlig eller lågsavlig).

- White spirit och lösningsmedel.
- Smörjmedel.
- Bitumen
- Paraffinvaxer.
- Petroleumkoks.

3. De petroleumprodukter som utgör de särskilda lagren ska identifieras av varje medlemsstat på grundval av de kategorier som förtecknas i punkt 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att för referensåret, fastställt i enlighet med de regler som anges i artikel 3 och avseende de produkter som ingår i de använda kategorierna utgör råoljeekvivalenten för volymer som konsumeras i medlemsstaten åtminstone 75 % av den inhemska konsumtionen enligt den beräkningsmetod som anges i bilaga II.

För varje kategori medlemsstaten väljer, ska de särskilda lager som medlemsstaten åtar sig att vidmakthålla motsvara ett bestämt antal dagar av genomsnittlig dagsförbrukning beräknad på grundval av deras råoljeekvivalent under referensåret beräknad enligt de regler som anges i artikel 3.

Den råoljeekvivalent som avses i första och andra stycket beräknas genom att summan av den observerade inhemska bruttotillförseln, enligt definitionen i avsnitt 3.2.1 i bilaga C till förordning (EG) nr 1099/2008, för de produkter som ingår i de använda kategorierna multipliceras med en faktor på 1,2. Den internationella marina bunkringen tas inte med i beräkningen.

4. Varje medlemsstat som beslutat att vidmakthålla särskilda lager ska till kommissionen översända ett meddelande för offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*, i vilket den anger nivåerna på sådana lager som den har åtagit sig att hålla och varaktigheten för detta åtagande, som ska vara minst ett år. Den anmälda miniminivån ska gälla på samma sätt för alla kategorier av särskilda lager som medlemsstaten använder.

Medlemsstaten ska se till att dessa lager hålls under hela den tid som meddelats, utan att detta påverkar medlemsstatens rätt att göra tillfälliga minskningar som endast beror på enskilda åtgärder för att ersätta lager.

Den kategoriförteckning som en medlemsstat använder ska gälla under minst ett år och får endast ändras med verkan från och med den första dagen i en kalendermånad.

5. Varje medlemsstat som inte har gjort ett åtagande för ett helt givet kalenderår att under minst 30 dagar hålla särskilda lager ska se till att minst en tredjedel av dess skyldighet att hålla lager har formen av produkter som är sammansatta i enlighet med punkterna 2 och 3.

En medlemsstat för vilken särskilda lager hålls i mindre än 30 dagar ska upprätta en årlig rapport med en analys av de åtgärder som dess nationella myndigheter har vidtagit för att garantera och kontrollera tillgången och den fysiska tillgängligheten till dess beredskapslager som avses i artikel 5, och ska i samma rapport ange de åtgärder som vidtagits för att göra det möjligt för medlemsstaterna att kontrollera användningen av dessa lager om störningar i oljeleveranserna uppstår. Rapporten ska skickas till kommissionen senast i slutet av den första månaden i det kalenderår den avser.

Artikel 10

Förvaltning av de särskilda lagren

1. Varje medlemsstat ska hålla ett kontinuerligt uppdaterat och detaljerat register över alla de särskilda lager som finns på dess territorium. Detta register ska särskilt innehålla alla uppgifter som behövs för att exakt lokalisera lagren i fråga.

På begäran av kommissionen ska medlemsstaterna dessutom inom 15 dagar till kommissionen lämna in en kopia av registret. I denna kopia får känsliga uppgifter om lagrens lokalisering utelämnas. En sådan kopia kan begäras upp till fem år efter det datum de begärda uppgifterna gäller.

2. När de särskilda lagren är blandade med andra oljelager, ska medlemsstaterna eller deras centrala lagerenheter vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra att den del som utgör särskilda lager av dessa blandade produkter förflyttas utan skriftligt förhandstillstånd från det specifika lagrets ägare och från myndigheterna i eller av den centrala lagerenhet som inrättats i den medlemsstat på vars territorium lagren befinner sig.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att garantera ovillkorlig immunitet mot verkställighetsåtgärder för alla särskilda lager som hålls eller transporteras inom dess territorium, vare sig det gäller egna lager eller andra medlemsstaters lager.

Artikel 11

Verkan av delegeringar

De delegeringar som avses i artiklarna 7 och 8 ska inte på något sätt påverka de skyldigheter som enligt detta direktiv åligger varje medlemsstat.

Artikel 12

Statistiska sammanställningar av lager som omfattas av artikel 3

1. För de lagernivåer som ska hållas enligt artikel 3 ska varje medlemsstat upprätta statistiska sammanställningar och vidarebefordra dessa till kommissionen i enlighet med bilaga IV.

2. Reglerna för att upprätta de sammanställningar som avses i punkt 1, deras omfattning, innehåll och periodicitet och senaste datum för att lämna statistiken, får ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2. Reglerna för översändande av dessa sammanställningar till kommissionen får också anpassas enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

3. Medlemsstaterna får inte i sina statistiska sammanställningar över beredskapslagren ta upp sådana kvantiteter av råolja eller petroleumprodukter som är föremål för ett beslut om beslag eller verkställighetsåtgärd. Detta gäller även lager som innehas av bolag som är försatta i konkurs eller har ingått en ackordsuppgörelse med borgenärer.

Artikel 13

Statistiska sammanställningar över de särskilda lagren

1. Varje berörd medlemsstat ska för varje produktkategori upprätta och till kommissionen översända en statistisk sammanställning av befintliga särskilda lager den sista dagen i varje kalendermånad, och precisera vilka mängder och hur många dagar av genomsnittsförbrukning under referensåret dessa lager täcker. Om något av dessa särskilda lager hålls utanför en medlemsstats territorium ska den tillhandahålla uppgifter om de lager som bevaras i eller av flera berörda medlemsstater och centrala lagringsenheter. Medlemsstaten ska dessutom i detalj ange huruvida den är ensam ägare till dessa lager eller om den centrala lagringsenheten helt eller delvis är ägare.

2. Varje berörd medlemsstat ska dessutom upprätta och till kommissionen översända en sammanställning över de särskilda lager som befinner sig på dess territorium, men som tillhör andra medlemsstater eller centrala lagringsenheter med angivande av lager som fanns den sista dagen varje kalendermånad, per produktkategori fastställd enligt artikel 9.4. I denna sammanställning ska medlemsstaten dessutom i varje enskilt fall ange vilken medlemsstat som avses eller central lagringsenhet och vilka kvantiteter som berörs.

3. De statistiska sammanställningar som avses i punkterna 1 och 2 ska översändas under den kalendermånad som följer på den som uppgifterna gäller.

4. På begäran av kommissionen ska även kopior av de statistiska sammanställningarna tillhandahållas omedelbart. En sådan kopia kan begäras upp till fem år efter det datum uppgifterna gäller.

5. De statistiska sammanställningarnas omfattning, innehåll och periodicitet, samt tidsfristerna för översändande, får ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2. Reglerna för översändande av dessa sammanställningar till kommissionen får också anpassas enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 14

Sammanställningar av kommersiella lager

1. Medlemsstaterna ska varje månad till kommissionen sända in en statistisk sammanställning över de kommersiella lagervolymer som hålls på deras territorium. Därvid ska känsliga uppgifter skyddas, och ägarna till de berörda lagren får inte namnges.

2. Kommissionen ska varje månad offentliggöra en statistisk sammanställning över de kommersiella lagervolymer som hålls inom gemenskapen, på grundval av medlemsstaternas sammanställningar varvid aggregerade nivåer ska användas.

3. Reglerna för inlämning och offentliggörande av de statistiska sammanställningarna, liksom för deras periodicitet, får ändras enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 15

Databehandling

Kommissionen ska ansvara för att utveckla, härbärgera, förvalta och underhålla de datorresurser som krävs för insamling, lagring och alla former av hantering av uppgifterna i de statistiska sammanställningarna och alla andra upplysningar som lämnas av medlemsstaterna eller samlas in av kommissionen enligt detta direktiv, liksom uppgifter om oljelager som samlats in enligt förordning (EG) nr 1099/2008 och som krävs för upprättandet av de register som föreskrivs i direktivet.

Artikel 16

Biodrivmedel och tillsatser

1. Biodrivmedel och tillsatser ska endast beaktas i beräkningen av lagringsskyldigheter enligt artiklarna 3 och 9 om de har blandats med de berörda petroleumprodukterna.

2. Vid beräkningen av de aktuella lagernivåerna ska biobränslen och tillsatser beaktas när

a) de har blandats med de berörda petroleumprodukterna, eller

b) de lagras på den berörda medlemsstatens territorium, förutsatt att medlemsstaten har antagit regler för att garantera att de blandas med petroleumprodukter som hålls enligt lagerhållningskrav som fastställs i detta direktiv och att de är avsedda att användas som transportbränslen.

3. Villkoren för hur biodrivmedel och tillsatser beaktas i beräkningarna av lagringsskyldigheterna och lagernivåerna enligt punkterna 1 och 2 får ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 17

Samordningsgrupp för olja och petroleumprodukter

1. En samordningsgrupp för olja och petroleumprodukter inrättas härmed (nedan kallad *samordningsgruppen*). Samordningsgruppen är en rådgivande grupp som ska medverka till att analysera situationen inom gemenskapen när det gäller leveranssäkerheten för olja och petroleumprodukter, och ska underlätta samordning och tillämpning av åtgärder inom detta område.

2. Samordningsgruppen ska bestå av företrädare för medlemsstaterna. Kommittén ska ledas av kommissionen. Representerativa organ från den berörda sektorn får delta i samordningsgruppens arbete på inbjudan av kommissionen.

Artikel 18

Översyn av krisberedskap och lagring

1. Kommissionen får i samordning med medlemsstaterna genomföra granskningar för att bekräfta deras krisberedskap och, om kommissionen finner lämpligt, därtill hörande lagring. Vid förberedelserna av sådana översyner ska kommissionen beakta de insatser som andra institutioner och internationella organisationer har gjort och samråda med samordningsgruppen.

2. Samordningsgruppen får godkänna att bemyndigade ombud och företrädare från andra medlemsstater deltar i översynerna. Särskilt utsedda nationella tjänstemän från den medlemsstat där översynen görs får åtfölja de personer som gör översynen. Inom en vecka efter meddelandet om en översyn enligt punkt 1, ska en berörd medlemsstat som inte har lämnat känsliga uppgifter till kommissionen om lagrens lokalisering enligt artiklarna 6 och 9 ställa dessa upplysningar till de kommissionsanställdas eller de auktoriserade ombudens förfogande.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras myndigheter och de som ansvarar för att upprätthålla och förvalta beredskapslager och särskilda lager, samtycker till inspektionerna och bistår de personer som kommissionen bemyndigat att genomföra översynerna. Medlemsstaterna ska särskilt se till att dessa personer beviljas rätt att gå igenom alla handlingar och register som rör lagren och får tillträde till alla platser där lager hålls, och får tillgång till alla dithörande handlingar.

4. Resultatet av en översyn enligt denna artikel ska meddelas den medlemsstat där översynen gjordes och får översändas till samordningsgruppen.

5. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att de tjänstemän, ombud och andra som arbetar under kommissionens överinseende, liksom medlemmarna i samordningsgruppen, förbinder sig att inte sprida den information som samlats in eller vidarebefordrats enligt denna artikel, och som till sin natur omfattas av tystnadsplikt, som till exempel lagerägarnas identitet.

6. Syftet med de översyner som avses i punkt 1 får inte inbegripa behandling av personuppgifter. Personuppgifter som påträffas under kontrollerna får varken samlas in eller beaktas och uppgifter som av misstag samlas in ska omedelbart raderas.

7. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att åtminstone under fem år säkerställa arkivering av data, handlingar, sammanställningar och dokument gällande beredskapslagren.

Artikel 19

Skydd av enskilda personer vid hantering av personuppgifter

Detta direktiv påverkar inte skyddet för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter enligt gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning, och ska i synnerhet inte påverka medlemsstaternas skyldigheter i samband med hanteringen av sådana uppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens skyldigheter enligt förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter.

Artikel 20

Förfarande i krissituationer

1. Medlemsstaterna ska se till att de har infört förfaranden och vidtar de åtgärder som kan vara nödvändiga för att deras behöriga myndigheter i fall av allvarliga leveransstörningar snabbt, effektivt och transparent ska kunna ta i bruk hela eller delar av beredskapslagren och de särskilda lagren, och införa begränsningar av förbrukningen allmänt eller inom vissa områden i enlighet med de förväntade försörjningssvårigheterna, bland annat genom prioriterad tilldelning av petroleumprodukter till vissa kategorier av konsumenter.

2. Medlemsstaterna ska upprätthålla beredskapsplaner som ska aktiveras vid allvarliga leveransstörningar och ska utarbeta de organisatoriska åtgärder som måste vidtas för att sådana planer ska kunna genomföras. Medlemsstaterna ska på begäran informera kommissionen om sina beredskapsplaner och tillhörande organisatoriska bestämmelser.

3. Om det föreligger ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager som påverkar en eller flera medlemsstater,

a) kan varje berörd medlemsstat använda sina beredskapslager och särskilda lager för att fullgöra de internationella skyldigheter som följer av detta beslut; medlemsstaten ska i så fall omedelbart meddela kommissionen, så att denna kan sammankalla samordningsgruppen eller rådfråga dess medlemmar på elektronisk väg, i synnerhet för att bedöma effekterna av ibruktagandet,

- b) bör kommissionen rekommendera medlemsstaterna att ta i bruk hela eller delar av beredskapslagren och de särskilda lagren eller att om så är lämpligt vidta andra åtgärder med motsvarande effekt; kommissionen får dock inte agera förrän den har hört samordningsgruppen.

4. I avsaknad av ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager, men om det har uppstått problem med leveranser av råolja eller petroleumprodukter till gemenskapen eller till en medlemsstat, ska kommissionen informera IEA i tillämpliga fall och på lämpligt sätt agera i samordning med IEA samt på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ snarast arrangera ett möte med samordningsgruppen. Om en medlemsstat begär att samordningsgruppen ska höras, ska detta anordnas senast inom fyra dagar från det att begäran gjordes, om inte medlemsstaten godkänner en längre tid. På grundval av resultatet av samordningsgruppens analyser av situationen ska kommissionen fastställa huruvida det rör sig om ett allvarligt försörjningsavbrott.

Om ett allvarligt försörjningsavbrott har konstaterats, ska kommissionen ge tillstånd till ibruktagande, helt eller delvis, av de mängder beredskapslager och särskilda lager som de berörda medlemsstaterna har föreslagit.

5. Medlemsstaterna får använda sina beredskapslager och särskilda lager till en nivå under den obligatoriska miniminivå som fastställs i detta direktiv i volymer som är omedelbart nödvändiga för en första insats i särskilt brådskande fall eller för att tillgodose lokala kriser. Vid ett sådant ibruktagande ska medlemsstaterna omedelbart informera kommissionen om den mängd som har använts. Kommissionen ska vidarebefordra denna information till medlemmarna i samordningsgruppen.

6. När punkterna 3, 4 eller 5 tillämpas är medlemsstaterna berättigade att tillfälligt hålla lägre lagernivåer än vad som föreskrivs i detta direktiv. I sådana fall ska kommissionen, på grundval av resultat av samråd med samordningsgruppen och, i tillämpliga fall, i samordning med IEA, och i synnerhet med hänsyn till situationen på de internationella marknaderna för olja och petroleumprodukter, fastställa en rimlig tidsfrist inom vilken medlemsstaterna ska återställa sina lager så att de på nytt når upp till de obligatoriska miniminivåerna.

7. De beslut som antagits av kommissionen enligt denna artikel påverkar inte övriga internationella skyldigheter som de berörda medlemsstaterna eventuellt kan ha.

Artikel 21

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med

detta direktiv, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska delge kommissionen dessa bestämmelser senast den 31 december 2012 samt utan dröjsmål underrätta den om alla senare ändringar.

Artikel 22

Utvärdering

Senast den 31 december 2015 ska kommissionen göra en utvärdering av hur detta direktiv fungerar och genomförs.

Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Artikel 24

Upphävande

Direktiv 73/238/EEG, direktiv 2006/67/EG och beslut 68/416/EEG ska upphöra att gälla från den 31 december 2012.

De hänvisningar som görs till de upphävda direktiven och till det upphävda beslutet ska anses hänvisa till detta direktiv.

Artikel 25

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 31 december 2012.

Med avvikelse från första stycket ska medlemsstater som inte är medlemmar i IEA senast den 31 december 2012 och helt täcker sin inhemska konsumtion av petroleumprodukter genom import sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 3.1 i detta direktiv senast den 31 december 2014. Fram till det att de medlemsstaterna har satt sådana bestämmelser i kraft, ska de hålla oljelager motsvarande 81 dagars genomsnittlig daglig nettoimport.

När en medlemsstat antar åtgärderna ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 26***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 27***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 september 2009.

På rådets vägnar

C. MALMSTRÖM

Ordförande

*BILAGA I***METOD FÖR BERÄKNING AV RÅOLJEEKVIVALENTER FÖR IMPORTERADE PETROLEUMPRODUKTER**

Råoljeekvivalenterna för importerade petroleumprodukter som avses i artikel 3 måste beräknas enligt följande:

Råoljeekvivalenterna för importerade petroleumprodukter erhålls genom att summera nettoimporten av följande produkter: råolja, naturgasvätskor (NGL), insatsvaror eller insättningsmaterial för raffinering samt övriga kolväten (enligt definitionen i bilaga B avsnitt 4 till förordning (EG) nr 1099/2008, anpassad för att ta hänsyn till eventuella lagervariationer, minskad med 4 % för att ta hänsyn till naftautbyte, (eller, om medelvärdet för naftautbyte inom landets gränser överstiger 7 %, minskad med den faktiska nettokonsumtionen av nafta eller med medelvärdet för naftautbyte), och lägga detta till nettoimporten av alla övriga petroleumprodukter utom nafta, som också ska anpassas för att ta hänsyn till lagervariationer, och multipliceras med 1,065.

Den internationella bunkringen tas inte med i beräkningen.

*BILAGA II***METOD FÖR BERÄKNING AV DEN INHEMSKA KONSUMTIONEN I RÅOLJEEKVIVALENTER**

För tillämpningen av artikel 3 måste råoljeekvivalenterna för den inhemska konsumtionen beräknas enligt följande metod:

Den inhemska konsumtionen är summan av "Observerad inhemsk bruttotillförsel" enligt avsnitt 3.2.1 i bilaga C till förordning (EG) nr 1099/2008 av följande produkter: motorbensin, flygbensin, jetbränsle av bensintyp (jetbränsle av naftatyp eller JP4), jetbränsle av fotogentyp, fotogen, gasolja/dieselolja (destillerad eldningsolja), eldningsolja (högsvavlig eller lågsvavlig) så som definierat i bilaga B avsnitt 4 i förordning (EG) nr 1099/2008.

Den internationella bunkringen tas inte med i beräkningen.

Den inhemska konsumtionen uttryckt i råoljeekvivalenter beräknas genom att multiplicera med 1,2.

BILAGA III

METODER SOM SKA TILLÄMPAS FÖR BERÄKNING AV HÅLLNA LAGER

Följande metoder måste tillämpas för beräkning av lagernivåerna:

Utan att det påverkar det fall som avses i artikel 4.3 kan ingen mängd räknas som lager mer än en gång.

Råoljelagren minskas med 4 %, motsvarande medelvärde för naftautbyte.

Lagren av nafta liksom lagren av petroleumprodukter som bunkras internationellt för marina ändamål tas inte med i beräkningen.

Övriga petroleumprodukter tas med i beräkningen av lagren enligt en av följande två metoder. Medlemsstaterna bör bibehålla den valda metoden under hela det berörda kalenderåret.

Medlemsstaterna kan

- a) antingen ta med alla andra lager av petroleumprodukter som identifieras i bilaga C punkt 3.1 första stycket i förordning nr 1099/2008, och beräkna råoljeekvivalenten genom att multiplicera mängderna med faktorn 1,065, eller
- b) endast ta med lager av följande produkter: motorbensin, flygbensin, jetbränsle av bensintyp (jetbränsle av naftatyp eller JP4), jetbränsle av fotogentyp, fotogen, gasolja/dieselbränsle (mellandestillat), eldningsolja (högsvavlig eller lågsvavlig) och beräkna råoljeekvivalenterna genom att multiplicera mängderna med 1,2.

I beräkningen av lagren kan man ta med innehavda mängder

- i raffinaderiernas cisterner,
- i lastterminalerna,
- i matartankarna till oljeledningarna,
- i tankläktarna,
- i oljetankfartyg för kusttrafik,
- i oljetankfartyg i hamn,
- i bunkerfartyg i inhemsk trafik,
- längst ner i tankarna,
- i form av driftlager,
- hos stora konsumenter enligt lagliga skyldigheter eller andra direktiv som utfärdats av offentliga myndigheter.

Dessa mängder kan, med undantag för sådana kvantiteter som hålls i raffinaderitankar, i pipelines eller i bulkterminaler, däremot inte tas med i beräkningen av de särskilda lagrens nivåer, då dessa nivåer inte räknas samman med beredskapslagren.

Följande får aldrig tas med i beräkningen:

- a) Ännu inte producerad råolja.
- b) Mängder som befinner sig
 - i oljeledningar,
 - i järnvägstankvagnar,
 - i bunkrar på oceangående fartyg,
 - på bensinstationer och i detaljhandeln,
 - hos andra konsumenter,
 - i oljetankfartyg till havs,
 - i militära lager.

Vid beräkningen av lagren ska medlemsstaterna minska de beräknade lagrade mängderna med 10 % enligt föregående. Denna minskning gäller alla mängder som tas upp i en beräkning.

Minskningen med 10 % ska dock inte göras vid beräkningen av särskilda lager, och inte heller vid beräkningen av nivån på särskilda lager av olika kategorier när dessa särskilda lager eller kategorier inte betraktas tillsammans med beredskapslagren, bland annat för att kontrollera iakttagande av de miniminivåer som åläggs i artikel 9.

*BILAGA IV***Regler om upprättande och överlämnande till kommissionen av statistiska sammanställningar angående de lager som ska hållas enligt artikel 3**

Varje medlemsstat ska varje månad upprätta och till kommissionen överlämna en slutgiltig statistisk sammanställning av faktiska lagernivåer den sista dagen i varje kalendermånad, beräknad antingen enligt ett antal dagar nettoimport av olja, eller enligt antal dagar inhemsk oljekonsumtion, i enlighet med artikel 3. I sammanställningen ska det detaljerat anges av vilken anledning beräkningen grundar sig på antal importdagar, eller, i förekommande fall, på antal konsumtionsdagar, och ange vilken metod enligt bilaga III som har använts för beräkningen av lagren.

Om något av de lager som tagits med i beräkningen av den i artikel 3 ålagda nivån befinner sig utanför det nationella territoriet, ska det i varje enskilt fall i detalj anges vilka lager som vid den sista dagen av den berörda tidsperioden hölls av de olika berörda medlemsstaterna och centrala lagringsenheterna. Medlemsstaten ska dessutom i varje enskilt fall i sammanställningen ange om det rör sig om lager som hålls med anledning av delegering från en eller flera ekonomiska aktörer, eller om det rör sig om lager som hålls på medlemsstatens begäran eller på begäran av dess centrala lagringsenhet.

För samtliga lager som en medlemsstat håller inom sitt territorium för andra medlemsstater eller centrala lagringsenheter, ska medlemsstaten redovisa lagren som de såg ut sista dagen i varje kalendermånad, per produktkategori och överlämna sammanställningen till kommissionen. Medlemsstaten ska också uppge den berörda medlemsstatens eller centrala lagringsenhetens namn, liksom mängderna i varje enskilt fall.

Översändande till kommissionen av de statistiska sammanställningar som avses i denna bilaga ska göras inom 55 dagar efter slutet av den månad uppgifterna gäller. Dessa sammanställningar ska också lämnas in inom två månader på begäran av kommissionen. En sådan begäran får göras senast fem år efter den tidpunkt uppgifterna gäller.

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 8 november 2005

om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjan om vissa luftfartsspekter

(2009/741/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 5 juni 2003 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med tredjeländer om att ersätta vissa bestämmelser i befintliga bilaterala avtal med ett gemenskapsavtal.
- (2) Kommissionen har på gemenskapens vägnar förhandlat fram ett avtal med Republiken Azerbajdzjan om vissa luftfartsspekter, i enlighet med mekanismerna och förhandlingsdirektiven i bilagan till rådets beslut om att bemyndiga kommissionen att inleda förhandlingar med tredjeländer om att ersätta vissa bestämmelser i befintliga bilaterala avtal med ett gemenskapsavtal.
- (3) Med förbehåll för att det eventuellt ingås vid en senare tidpunkt bör det avtal som kommissionen har förhandlat fram undertecknas och tillämpas provisoriskt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjan om vissa luftfartsspekter

godkänns härmed på gemenskapens vägnar, med förbehåll för rådets beslut om ingående av avtalet.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Med förbehåll för att avtalet ingås vid ett senare tillfälle bemyndigas rådets ordförande att utse den eller de personer som ska ha rätt att på gemenskapens vägnar underteckna avtalet.

Artikel 3

I avvaktan på att avtalet träder i kraft ska det tillämpas provisoriskt från och med första dagen i den månad som följer på den dag då parterna har underrättat varandra om att de förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har slutförts.

Artikel 4

Rådets ordförande bemyndigas härmed att överlämna det meddelande som avses i artikel 8.2 i avtalet.

Utfärdat i Bryssel den 8 november 2005.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

AVTAL**mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjans regering om vissa luftfartsaspekter**

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

å ena sidan, och

REPUBLIKEN AZERBAJDZJANS REGERING,

å andra sidan,

nedan kallade "parterna", som

KONSTATERAR att bilaterala luftfartsavtal har ingåtts mellan flera medlemsstater i Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjan med bestämmelser som strider mot gemenskapsrätten,

KONSTATERAR att Europeiska gemenskapen är exklusivt behörig i fråga om många av de aspekter som kan ingå i bilaterala luftfartsavtal mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen och tredjeländer,

KONSTATERAR att enligt EG-rätten har lufttrafikföretag från gemenskapen som är etablerade i en medlemsstat rätt till icke-diskriminerande tillgång till flyggrutter mellan Europeiska gemenskapens medlemsstater och tredjeländer,

BEAKTAR de avtal som har ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och vissa tredjeländer som innebär att medborgare i dessa tredjeländer får möjlighet att förvärva äganderätt i lufttrafikföretag som har tillstånd utfärdade i enlighet med EG-rätten,

INSER att bestämmelser i de bilaterala luftfartsavtalen mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjan som står i strid med EG-rätten måste ändras så att de blir helt förenliga med denna för att en korrekt rättslig grund ska kunna skapas för flygtrafiken mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjan och för att kontinuiteten i denna flygtrafik ska kunna upprätthållas,

KONSTATERAR att bestämmelser i de bilaterala avtalen mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjan som inte står i strid med EG-rätten inte behöver ändras eller ersättas,

KONSTATERAR att Europeiska gemenskapen inte har som mål att som ett led i de här förhandlingarna öka totalvolymen för flygtrafiken mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjan eller påverka balansen mellan lufttrafikföretag från gemenskapen och lufttrafikföretag från Azerbajdzjan, eller förhandla fram förändringar i de befintliga bilaterala luftfartsavtalen när det gäller trafikrättigheter,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1**Allmänna bestämmelser**

1. I det här avtalet avses med "medlemsstat" en medlemsstat i Europeiska gemenskapen.

2. Hänvisningar i något av de avtal som ingår i förteckningen i bilaga I till medborgare i medlemsstater som är avtalslutande parter i det avtalet ska innebära hänvisningar till medborgare i medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen.

3. Hänvisningar i något av de avtal som ingår i förteckningen i bilaga I till lufttrafikföretag i en medlemsstat som är

avtalslutande part i det avtalet ska innebära hänvisningar till lufttrafikföretag som har utsetts av den medlemsstaten.

Artikel 2**Lufttrafikföretag utsedda av en medlemsstat**

1. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska äga företräde framför motsvarande bestämmelser i de artiklar som förtecknas i bilaga II a respektive II b, när det gäller den berörda medlemsstatens utseende av ett lufttrafikföretag, godkännande och tillstånd som Republiken Azerbajdzjan beviljat för det företaget samt avslag, återkallande, tillfälligt upphävande eller begränsning av godkännanden eller tillstånd för lufttrafikföretaget.

2. När Republiken Azerbajdzjan har underrättats om att ett lufttrafikföretag har utsetts av en medlemsstat, ska Republiken Azerbajdzjan utfärda de tillämpliga godkännandena och tillståndet med så kort handläggningstid som möjligt under förutsättning att

- i) lufttrafikföretaget i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är etablerat i den medlemsstat där det har utsetts och har en giltig operativ licens i enlighet med EG-rätten,
- ii) den medlemsstat som utfärdar drifttillstånd (AOC) utövar tillsyn över lufttrafikföretaget och att dess luftfartsmyndighet finns tydligt angiven i den handling där lufttrafikföretaget utses, och
- iii) lufttrafikföretaget ägs och ska fortsätta att ägas direkt eller genom majoritetsägande av medlemsstater eller medborgare i medlemsstater och/eller av andra stater som är förtecknade i bilaga III och/eller av medborgare i sådana andra stater och att det alltid står under kontroll av dessa stater och/eller dessa medborgare.

3. Republiken Azerbajdzjan får vägra, återkalla, tillfälligt upphäva eller begränsa godkännanden och tillstånd för ett lufttrafikföretag som har utsetts av en medlemsstat om

- i) lufttrafikföretaget i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte är etablerat i den medlemsstat där det har utsetts eller inte har en giltig operativ licens i enlighet med EG-rätten,
- ii) den medlemsstat som utfärdar drifttillstånd (AOC) inte utövar tillsyn över lufttrafikföretaget eller om dess luftfartsmyndighet inte är tydligt angiven i den handling där lufttrafikföretaget utses, eller
- iii) lufttrafikföretaget inte ägs eller står under kontroll direkt eller genom majoritetsägande av medlemsstater och/eller medborgare i medlemsstater och/eller av andra stater som är förtecknade i bilaga III och/eller av medborgare i sådana andra stater.

När Republiken Azerbajdzjan fattar beslut enligt den här punkten ska Republiken Azerbajdzjan inte diskriminera mellan gemenskapslufttrafikföretag på grundval av nationalitet.

Artikel 3

Rättigheter i fråga om tillsyn

1. Bestämmelserna i punkt 2 i den här artikeln ska komplettera de artiklar som förtecknas i bilaga II c.
2. Om en medlemsstat har utsett ett lufttrafikföretag, för vilket tillsynen utövas av en annan medlemsstat, ska Republiken

Azerbajdzjans rättigheter enligt säkerhetsbestämmelserna i avtalet mellan den medlemsstat som har utsett lufttrafikföretaget och Republiken Azerbajdzjan tillämpas också för den andra medlemsstaten, när den antar och tillämpar säkerhetsnormerna samt utfärdar tillstånd för nämnda lufttrafikföretags trafik.

Artikel 4

Beskattning av flygbränsle

1. Bestämmelserna i punkt 2 i den här artikeln ska komplettera motsvarande bestämmelser i de artiklar som förtecknas i bilaga II d.
2. Utan hinder av eventuella andra bestämmelser med annat innehåll, ska inget av de avtal som förtecknas i bilaga II d innebära att en medlemsstat hindras från att på ett icke-diskriminerande sätt beskatta eller tull- eller avgiftsbelägga flygbränsle, som tillhandahålls på dess territorium och som är avsett för luftfartyg som tillhör ett lufttrafikföretag, som har utsetts av Republiken Azerbajdzjan och som går i trafik mellan en ort i den medlemsstaten och en annan ort i den medlemsstaten eller i en annan medlemsstat.

3. Utan hinder av eventuella andra bestämmelser med annat innehåll, ska inget av de avtal som förtecknas i bilaga II d innebära att Republiken Azerbajdzjan hindras från att på ett icke-diskriminerande sätt beskatta, tull- eller avgiftsbelägga flygbränsle, som tillhandahålls på dess territorium och som är avsett för luftfartyg som tillhör ett lufttrafikföretag, som har utsetts av en medlemsstat, och som går i trafik mellan en ort i Republiken Azerbajdzjan och en annan ort i Republiken Azerbajdzjan.

Artikel 5

Priser för transporter inom Europeiska gemenskapen

1. Bestämmelserna i punkt 2 i den här artikeln ska komplettera de artiklar som förtecknas i bilaga II e.
2. De priser som tas ut av lufttrafikföretag, som utses av Republiken Azerbajdzjan enligt ett avtal i förteckningen i bilaga I med en bestämmelse som finns förtecknad i bilaga II e för transport helt och hållet inom Europeiska gemenskapen, ska vara förenliga med EG-rätten.

Artikel 6

Bilagor till avtalet

Bilagorna till detta avtal utgör en integrerad del av avtalet.

Artikel 7

Översyn och ändring

De avtalsslutande parterna får när som helst genom ömsesidigt medgivande se över eller ändra avtalet.

Artikel 8

Ikraftträdande och provisorisk tillämpning

1. Avtalet ska träda i kraft när parterna skriftligen har underrättat varandra om att de respektive interna förfaranden som krävs för ikraftträdandet har slutförts.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 är parterna överens om att provisoriskt tillämpa avtalet från och med den första dagen i den månad som följer på den dag då parterna har underrättat varandra om att de förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har slutförts.

3. Avtal och andra överenskommelser mellan medlemsstaterna och Republiken Azerbajdzjan som ännu inte har trätt i kraft när det här avtalet undertecknas och som inte tillämpas provisoriskt, förtecknas i bilaga I b. Det här avtalet ska tillämpas på alla sådana avtal och överenskommelser när de har trätt i kraft eller tillämpas provisoriskt.

Artikel 9

Upphörande

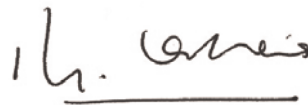
1. Om ett avtal som förtecknas i bilaga I upphör att gälla, ska alla bestämmelser i det här avtalet som avser det avtal som förtecknas i bilaga I upphöra att gälla vid samma tidpunkt.

2. Om alla de avtal som förtecknas i bilaga I upphör att gälla ska det här avtalet upphöra att gälla vid samma tidpunkt.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederböriligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal.

Upprättat i Strasbourg i två exemplar den 7 juli 2009 på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och azerbajdzjanska.

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunitá Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen
Avropa Birliyi adından

За правителството на Република Азербайджан
Por el Gobierno de la República de Azerbaiyán
Za vládu Ázerbájdžánskou republiky
For Republikken Aserbajdsjans regering
Für die Regierung der Republik Aserbajdschan
Azerbaidžaaani Vabariigi valitsuse nimel
Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν
For the Government of the Republic of Azerbaijan
Pour le gouvernement de la République d'Azerbaïdjan
Per il governo della Repubblica dell'Azerbaigian
Azerbaidžānas Republikas valdības vārdā
Azerbaidžano Vyriausybės Respublikos vardu
Az Azerbajdzsáni Köztársaság Kormánya részéről
Ghall-Gvern tar-Repubblika tal-Azerbajġan
Voor de regering van de Republiek Azerbeidzjan
W imieniu Rządu Republiki Azerbejdżańskiej
Pelo Governo da República do Azerbaijão
Pentru Guvernul Republicii Azerbaidjan
Za vládu Azerbajdžanskej republiky
Za vlado Azerbajdžanske republike
Azerbaidžanin tasavallan hallituksen puolesta
För Republiken Azerbajdzjans regering
Azərbaycan Respublikası Hökuməti adından

BILAGA I

Förteckning över avtal som det hänvisas till i artikel 1 i det här avtalet

- a) Luftfartsavtal mellan Republiken Azerbajdzjans regering och medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen som har slutits, undertecknats eller tillämpas provisoriskt den dag det här avtalet undertecknas.
- Avtal mellan Republiken Österrikes regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, upprättat i Wien den 4 juli 2000, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Österrikeavtalet.
 - Avtal mellan Konungariket Belgiens regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, upprättat i Baku den 13 april 1998, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Belgienavtalet.
 - Avtal mellan Republiken Bulgariens regering och Republiken Azerbajdzjan om luftfart mellan deras respektive territorier och utanför, upprättat i Sofia den 29 juni 1995, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Bulgarienavtalet.
 - Avtal mellan Konungariket Danmarks regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, paraferat i Köpenhamn den 27 april 2000, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Danmarkavtalet. Senast ändrat genom notväxling den 1 mars 2004 och den 17 december 2004.
 - Luftfartsavtal mellan Förbundsrepubliken Tysklands regering och Republiken Azerbajdzjans regering, upprättat i Baku den 28 juli 1995, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Tysklandavtalet. Senast ändrat genom protokollet som korrigerar och kompletterar luftfartsavtalet av den 28 juli 1995 mellan Förbundsrepubliken Tysklands regering och Republiken Azerbajdzjans regering, upprättat i Baku den 29 juni 1998.
 - Avtal mellan Republiken Frankrikes regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, upprättat i Paris den 19 juni 1997, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Frankrikeavtalet.
 - Avtal mellan Republiken Greklands regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, paraferat i Aten den 6 juni 1995, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Greklandavtalet.
 - Avtal mellan Republiken Italiens regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, upprättat i Rom den 25 september 1997, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Italienavtalet.
 - Avtal mellan Republiken Azerbajdzjans regering och Storhertigdömet Luxemburgs regering om luftfart, paraferat i Baku den 3 juli 2001, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Luxemburgavtalet.
 - Avtal mellan Konungariket Nederländernas regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, upprättat i Baku den 11 juli 1996, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Nederländernaavtalet.
 - Avtal mellan Republiken Polens regering och Republiken Azerbajdzjans regering om civil luftfart, upprättat i Warszawa den 26 augusti 1997, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Polenavtalet.
 - Avtal mellan Rumäniens regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, upprättat i Baku den 27 mars 1996, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Rumänienavtalet.
 - Avtal mellan Republiken Slovakien och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, paraferat i Baku den 27 oktober 2000, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Slovakienavtalet.

- Avtal mellan Konungariket Spaniens regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, paraferat i Madrid den 18 november 2004, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Spanienavtalet.
 - Avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, paraferat i Köpenhamn den 27 april 2000, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Sverigeavtalet. Senast ändrat genom notväxling den 1 mars 2004 och den 17 december 2004.
 - Avtal mellan Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, upprättat i London den 23 februari 1994, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–UK-avtalet. Ändrat genom notväxling i Baku den 20 juni och den 23 december 1996. Senast ändrat genom samförståndsavtal i Baku den 3–4 juli 2000.
- b) Luftfartsavtal och andra överenskommelser som har paraferats eller undertecknats mellan Republiken Azerbajdzjan och medlemsstater i Europeiska gemenskapen och som den dag det här avtalet undertecknas ännu inte har trätt i kraft eller ännu inte tillämpas provisoriskt.
- Luftfartsavtal mellan Republiken Tjeckiens regering och Republiken Azerbajdzjans regering, paraferat i Prag den 3 december 1998, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Tjeckienavtalet.
 - Luftfartsavtal mellan Republiken Azerbajdzjans regering och Republiken Estlands regering om luftfart, paraferat i Tallinn den 8 november 2002, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Estlandavtalet.
 - Avtal mellan Republiken Finlands regering och Republiken Azerbajdzjans regering om luftfart, paraferat i Baku den 29 september 2000, i bilaga II kallat Azerbajdzjan–Finlandavtalet.
-

BILAGA II

Förteckning över artiklar i de avtal som förtecknas i bilaga I och som det hänvisas till i artiklarna 2–5 i det här avtalet

a) Lufttrafikföretag utsedda av en medlemsstat:

- Artikel 3.5 i Azerbajdzjan–Österrikeavtalet.
- Artikel 3.5 i Azerbajdzjan–Bulgarienavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Tjeckienavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Danmarkavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Estlandavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Tysklandavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Greklandavtalet.
- Artikel 4.3 i Azerbajdzjan–Frankrikeavtalet.
- Artikel 4.4 i Azerbajdzjan–Italienavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Luxemburgavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Nederländernaavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Polenavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Rumänienavtalet.
- Artikel 4.4 i Azerbajdzjan–Slovakienavtalet.
- Artikel 3.4 i Azerbajdzjan–Sverigeavtalet.
- Artikel 4.4 i Azerbajdzjan–UK-avtalet.

b) Vägran, återkallande, tillfälligt upphävande eller begränsning av godkännanden och tillstånd:

- Artikel 4.1 a i Azerbajdzjan–Österrikeavtalet.
- Artikel 5.1 d i Azerbajdzjan–Belgienavtalet.
- Artikel 4.1 a i Azerbajdzjan–Bulgarienavtalet.
- Artikel 4.1 b i Azerbajdzjan–Tjeckienavtalet.
- Artikel 4.1 a i Azerbajdzjan–Danmarkavtalet.
- Artikel 4.1 a i Azerbajdzjan–Estlandavtalet.
- Artikel 4.1 b i Azerbajdzjan–Greklandavtalet.
- Artikel 5.1 i Azerbajdzjan–Frankrikeavtalet.
- Artikel 5.1 a i Azerbajdzjan–Finlandavtalet.
- Artikel 5.1 a i Azerbajdzjan–Italienavtalet.
- Artikel 4.1 a i Azerbajdzjan–Luxemburgavtalet.
- Artikel 4.1 c i Azerbajdzjan–Nederländernaavtalet.
- Artikel 4.1 a i Azerbajdzjan–Polenavtalet.
- Artikel 4.1 a i Azerbajdzjan–Rumänienavtalet.
- Artikel 5.1 a i Azerbajdzjan–Slovakienavtalet.
- Artikel 4.1 a i Azerbajdzjan–Sverigeavtalet.
- Artikel 5.1 a i Azerbajdzjan–UK-avtalet.

c) Tillsyn:

- Artikel 6 i Azerbajdzjan–Österrikeavtalet.
- Artikel 7 i Azerbajdzjan–Belgienavtalet.
- Artikel 7 i Azerbajdzjan–Tjeckienavtalet.
- Artikel 14 i Azerbajdzjan–Danmarkavtalet.
- Artikel 15 i Azerbajdzjan–Estlandavtalet.
- Artikel 11a i Azerbajdzjan–Tysklandavtalet.
- Artikel 6 i Azerbajdzjan–Greklandavtalet.
- Artikel 8 i Azerbajdzjan–Frankrikeavtalet.
- Artikel 13 i Azerbajdzjan–Finlandavtalet.
- Artikel 10 i Azerbajdzjan–Italienavtalet.

- Artikel 6 i Azerbajdzjan–Luxemburgavtalet.
- Artikel 13 i Azerbajdzjan–Nederländernaavtalet.
- Artikel 10 i Azerbajdzjan–Slovakienavtalet.
- Artikel 14 i Azerbajdzjan–Sverigeavtalet.

d) Beskattning av flygbränsle:

- Artikel 7 i Azerbajdzjan–Österrikeavtalet.
- Artikel 10 i Azerbajdzjan–Belgienavtalet.
- Artikel 7 i Azerbajdzjan–Bulgarienavtalet.
- Artikel 8 i Azerbajdzjan–Tjeckienavtalet.
- Artikel 6 i Azerbajdzjan–Danmarkavtalet.
- Artikel 7 i Azerbajdzjan–Estlandavtalet.
- Artikel 6 i Azerbajdzjan–Tysklandavtalet.
- Artikel 9 i Azerbajdzjan–Greklandavtalet.
- Artikel 11 i Azerbajdzjan–Frankrikeavtalet.
- Artikel 6 i Azerbajdzjan–Finlandavtalet.
- Artikel 6 i Azerbajdzjan–Italienavtalet.
- Artikel 8 i Azerbajdzjan–Luxemburgavtalet.
- Artikel 9 i Azerbajdzjan–Nederländernaavtalet.
- Artikel 6 i Azerbajdzjan–Polenavtalet.
- Artikel 9 i Azerbajdzjan–Rumänienavtalet.
- Artikel 5 i Azerbajdzjan–Spanienavtalet.
- Artikel 9 i Azerbajdzjan–Slovakienavtalet.
- Artikel 6 i Azerbajdzjan–Sverigeavtalet.
- Artikel 8 i Azerbajdzjan–UK-avtalet.

e) Priser för transporter inom Europeiska gemenskapen:

- Artikel 11 i Azerbajdzjan–Österrikeavtalet.
 - Artikel 13 i Azerbajdzjan–Belgienavtalet.
 - Artikel 9 i Azerbajdzjan–Bulgarienavtalet.
 - Artikel 12 i Azerbajdzjan–Tjeckienavtalet.
 - Artikel 10 i Azerbajdzjan–Danmarkavtalet.
 - Artikel 13 i Azerbajdzjan–Estlandavtalet.
 - Artikel 10 i Azerbajdzjan–Tysklandavtalet.
 - Artikel 12 i Azerbajdzjan–Greklandavtalet.
 - Artikel 17 i Azerbajdzjan–Frankrikeavtalet.
 - Artikel 10 i Azerbajdzjan–Finlandavtalet.
 - Artikel 8 i Azerbajdzjan–Italienavtalet.
 - Artikel 10 i Azerbajdzjan–Luxemburgavtalet.
 - Artikel 5 i Azerbajdzjan–Nederländernaavtalet.
 - Artikel 10 i Azerbajdzjan–Polenavtalet.
 - Artikel 8 i Azerbajdzjan–Rumänienavtalet.
 - Artikel 8 i Azerbajdzjan–Slovakienavtalet.
 - Artikel 10 i Azerbajdzjan–Sverigeavtalet.
 - Artikel 7 i Azerbajdzjan–UK-avtalet.
-

*BILAGA III***Förteckning över andra stater som det hänvisas till i artikel 2 i det här avtalet**

- a) Republiken Island (enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet).
 - b) Furstendömet Liechtenstein (enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet).
 - c) Konungariket Norge (enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet).
 - d) Schweiziska edsförbundet (enligt avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart).
-

BESLUT nr 1/2009 AV SAMARBETSRÅDET EU-SYDAFRIKA**av den 16 september 2009****om ändring av bilaga IV och bilaga VI till avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan, när det gäller vissa jordbruksprodukter**

(2009/742/EG)

SAMARBETSRÅDET EU-SYDAFRIKA HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan ⁽¹⁾ (nedan kallat *avtalet*), som undertecknades i Pretoria den 11 oktober 1999, särskilt artikel 106.1, och

av följande skäl:

- (1) Innebörden av uttrycket "gross weight" (bruttovikt) inom ramen för tulltaxenummer under rubriken "Fruits, nuts and other edible parts of plants" i förteckning 6 i bilaga IV till avtalet bör förtydligas.
- (2) Vissa ostbeteckningar under rubriken "Cheese and curd" ("ost och ostprodukter") i bilaga IV till avtalet, som inte omfattas av skyddade beteckningar inom EU enligt förordning (EG) nr 510/2006 ⁽²⁾, bör strykas från förteckning 8 och införas i förteckning 7 i den bilaga.
- (3) Sydafrika bör öppna vissa tullkvoter som fastställs i förteckning 4 i bilaga VI till avtalet för bland annat "Cheese and curd" ("ost och ostmassa").
- (4) För tre ostkategorier, nämligen Gouda (nr 0406 90 78 i gemenskapens tullkodex), Cheddar (nr 0406 90 21 i gemenskapens tullkodex) och smältost, inte riven eller pul-

veriserad (nr 0406 30 i gemenskapens tullkodex) som ingår i förteckning 4 i bilaga VI till avtalet, bör den nedsättning av MGN-tullsatsen inom kvoten på 50 % som för närvarande tillämpas vid import till Sydafrika av produkter med ursprung i gemenskapen, ändras till en nolltullsats inom kvoten.

- (5) Gemenskapen bör inte bevilja exportbidrag för dessa tre ostkategorier och bör inte när det gäller andra ostprodukter bevilja exportbidrag över de nivåer som gäller sedan den 16 juli 2004, under förutsättning att Sydafrika tillämpar de kvottullsatser som gäller för import till Sydafrika av produkter med ursprung i gemenskapen. Med hänsyn till den nuvarande marknadssituationen för mjölk och mjölkprodukter beviljas inga exportbidrag för ostprodukter sedan den 15 juni 2007, i enlighet med förordning (EG) nr 660/2007 ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förteckning 6 i bilaga IV till avtalet ska, i högra kolumnen i de tulltaxenummer som anges under rubriken 'Fruit, nuts and other edible parts of plants', följande fotnot läggas till efter förkortningen 'g.w.':

"In this particular case, the term 'gross weight' shall be considered as the aggregate mass of the goods themselves with the immediate packing but excluding any further packing."

Artikel 2

1. I förteckning 7 i bilaga IV till avtalet ska följande förteckning rörande "Cheese and curd" införas:

KN-nr 2007	Notes/tariff quota/reductions
"Ost och ostmassa"	
0406 20 10 (Glarus herb cheese (known as Schabziger))	
0406 90 13 (Emmentaler)	

⁽¹⁾ EGT L 311, 4.12.1999, s. 3.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, 31.3.2006, s. 12).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 660/2007 av den 14 juni 2007 om exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter (EUT L 155, 15.6.2007, s. 26).

KN-nr 2007	Notes/tariff quota/reductions
Ost och ostmassa	
0406 90 15 (Sbrinz, Gruyère)	
0406 90 17 (Bergkäse, Appenzell)	
0406 90 18 (Fromage fribourgeois and tête de moine)	
0406 90 19 (Glarus herb cheese (known as Schabziger))	
0406 90 23 (Edam)	
0406 90 25 (Tilsit)	
0406 90 27 (Butterkäse)	
0406 90 29 (Kashkaval)	
0406 90 35 (Kefalo-Tyri)	
0406 90 37 (Finlandia)	
0406 90 39 (Jarlsberg)	
0406 90 73 (Provolone)	
ex 0406 90 75 (Caciocavallo)	
ex 0406 90 76 (Danbo, Fontal, Fynbo, Havarti, Maribo, Samsø)	
ex 0406 90 79 (Italico, Kernhem, Saint-Paulin)	
ex 0406 90 81 (Lancashire, Cheshire, Wensleydale, Blamey, Colby, Monterey, Double Gloucester)	
ex 0406 90 82 (Camembert)	
ex 0406 90 84 (Brie)"	

2. I förteckning 8 i bilaga IV till avtalet ska förteckningen rörande "Cheese and curd" ersättas med följande:

KN-nr 2007	Notes/tariff quota/reductions
"0406 40 10 (Roquefort)	
0406 90 18 (Vacherin Mont d'Or)	
0406 40 50 (Gorgonzola)	

KN-nr 2007	Notes/tariff quota/reductions
0406 90 32 (Feta)	
0406 90 61 (Grana Padano, Parmigiano Reggiano)	
ex 0406 90 63 (Fiore Sardo)	
ex 0406 90 75 (Asiago, Montasio, Ragusano)	
ex 0406 90 76 (Fontina)	
ex 0406 90 79 (Esrom, Saint-Nectaire, Taleggio)	
ex 0406 90 81 (Cantal)	
0406 90 85 (Kefalograviera, Kasseri)*	

Artikel 3

1. I förteckning 4 i bilaga VI till avtalet ska förteckningen rörande "Cheese and curd" ersättas med följande:

HS code 2007	Notes/tariff quota/reductions
"04061010 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 10 20 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 20 10 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 20 90 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 30 00 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 0 %; agf 3 %
0406 40 10 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 40 90 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 90 10 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 90 25 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 90 35 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 90 99 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 50 %; agf 3 %
0406 90 12 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 0 %; agf 3 %
0406 90 22 (*)	Global cheese and curd 5 000 t; 0 %; agf 3 %

(*) The annual growth factor (agf) shall be applied annually as from 2000 to the relevant basic quantities."

2. Gemenskapen ska inte tillämpa exportbidrag för export till Sydafrika av Gouda, Cheddar och smältost, eftersom dessa tre kategorier av ostprodukter omfattas av KN-numren 0406 90 21, 0406 90 78 och 0406 30.

3. Utan att det påverkar eventuella valutajusteringar, ska gemenskapen vid export till Sydafrika av andra ostprodukter än de som avses i punkt 2 inte höja bidragen över de exportbidragsnivåer som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1305/2004 av den 15 juli 2004 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾.

4. Ytterligare sänkningar av tullsatser och exportbidrag för ostprodukter ska bli föremål för förhandlingar i enlighet med artikel 17 i avtalet. På de påskyndade sänkningar som avses i artikel 17 i avtalet ska en kvot på 1 till 1,3 tillämpas, dvs. en sänkning av Sydafrikas tullsats på 1 EUR ska medföra en minskning av EG:s exportbidrag på 1,3 EUR.

5. Sydafrika ska upphäva åtgärderna mot EG:s ostexport och öppna den övergripande kvoten för ost och ostmassa, som anges i punkt 1, senast två månader efter dagen för undertecknandet av detta beslut.

6. Sydafrika ska, senast två månader efter dagen för undertecknandet av detta beslut, i regeringens officiella tidning (the Government Gazette) offentliggöra ett meddelande om upp-

hävande av åtgärderna mot EG:s ostexport till Sydafrika och om öppnande av den övergripande kvoten för ost och ostmassa med relevanta ändringar enligt punkt 1.

Artikel 4

Båda parter har samtyckt till att ersätta det nuvarande förvaltningssystemet för gemenskapens och Sydafrikas tullkvoter för ost med ett system enligt principen "först till kvarn", som ska genomföras från och med den 1 juli 2008.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter undertecknandet av detta beslut.

Utfärdat i Bryssel den 16 september 2009.

På samarbetsrådets vägnar

M. NKOANA-MASHABANE

J. KOHOUT

Ordförandena

⁽¹⁾ EUT L 244, 16.7.2004, s. 27.

RÅDETS BESLUT
av den 24 september 2009
om utnämning av en italiensk suppleant i Regionkommittén
(2009/743/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263,

med beaktande av den italienska regeringens förslag, och

av följande skäl:

Artikel 1

Till suppleant i Regionkommittén utnämns härmed för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2010,

Maria Giuseppina MUZZARELLI, Vice Presidente della Regione Emilia Romagna.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 24 september 2009.

- (1) Rådet antog den 24 januari 2006 beslut 2006/116/EG om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden från och med den 26 januari 2006 till och med den 25 januari 2010 ⁽¹⁾.

- (2) En plats som suppleant i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att mandattiden för Flavio DELBONO har löpt ut.

På rådets vägnar

M. OLOFSSON

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 56, 25.2.2006, s. 75.

RÅDETS BESLUT
av den 24 september 2009
om utnämning av en irländsk ledamot i Regionkommittén
(2009/744/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263,

med beaktande av den irländska regeringens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådet antog den 24 januari 2006 beslut 2006/116/EG om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden från och med den 26 januari 2006 till och med den 25 januari 2010 ⁽¹⁾.
- (2) En plats som ledamot i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att mandatet för Seamus MURRAY har löpt ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Till ledamot i Regionkommittén utnämns härmed för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2010,

Fiona O'LOUGHLIN, member of Kildare County Council.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 24 september 2009.

På rådets vägnar

M. OLOFSSON

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 56, 25.2.2006, s. 75.

RÅDETS BESLUT

av den 24 september 2009

om utnämning av fyra tjeckiska ledamöter och sju tjeckiska suppleanter i Regionkommittén

(2009/745/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

— Jiří ZIMOLA, President of South Bohemian Region,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263,

och

med beaktande av den tjeckiska regeringens förslag, och

b) som suppleanter:

av följande skäl:

— Radko MARTÍNEK, President of Pardubice Region,

(1) Rådet antog den 24 januari 2006 beslut 2006/116/EG om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden från och med den 26 januari 2006 till och med den 25 januari 2010 ⁽¹⁾.

— Martin TESAŘÍK, President of Olomouc Region,

— David RATH, President of Central Bohemia Region,

(2) Fyra platser som ledamöter i Regionkommittén har blivit lediga till följd av att mandaten för Stanislav JURÁNEK, Josef PAVEL, Evžen TOŠENOVSKÝ och Jan ZAHRADNÍK har löpt ut. Sju platser som suppleanter har blivit lediga till följd av att mandaten för Petr BENDL, Pavel HORÁK, Miloš VYSTRČIL, Rostislav VŠETEČKA, Jiří ŠULC, Petr SKOKAN och Petr ZIMMERMANN har löpt ut.

— Jiří BĚHOUNEK, President of Vysočina Region,

— Milada EMMEROVÁ, President of Pilsen Region,

— Stanislav MIŠÁK, President of Zlín Region,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

— Lubomír FRANČ, President of Hradec Králové Region.

Artikel 1

Till Regionkommittén utnämns härmed för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2010:

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

a) som ledamöter:

— Stanislav EICHLER, President of Liberec Region,

Utfärdat i Bryssel den 24 september 2009.

— Josef NOVOTNÝ, President of Karlovy Vary Region,

På rådets vägnar

— Jaroslav PALAS, President of Moravia-Silesia Region,

M. OLOFSSON

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 56, 25.2.2006, s. 75.

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

FÖRKLARING FRÅN NEDERLÄNDERNA OM ARTIKEL 28.2 I RAMBESLUTET

I enlighet med artikel 28.2 förklarar Nederländerna att landet, i de fall då slutlig dom utfärdas före den tidpunkt då tre år efter det att rambeslutet trätt i kraft har gått till ända, fortsättningsvis som utfärdande och verkställande stat kommer att tillämpa befintliga rättsliga instrument om överförande av dömda personer som är tillämpliga före detta rambeslut.

RÄTTELSE**Rättelse till rådets förordning (EG) nr 680/2009 av den 27 juli 2009 om ändring av förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran**

(Europeiska unionens officiella tidning L 197 av den 29 juli 2009)

På sidan 17 ska artikel 2 ersättas med följande:

"Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2009."

III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA
UNIONEN

★ Förklaring från Nederländerna om artikel 28.2 i rambeslutet	41
---	----

Rättelser

★ Rättelse till rådets förordning (EG) nr 680/2009 av den 27 juli 2009 om ändring av förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 197 av den 29.7.2009)	42
--	----

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV